לא היה שובר בו את הרגל אלא נוקבו א] מתוך ערקובו ותולה בו היה מפשיט ויורד עד שמגיע לחזה הגיע לחזה חתך את הראש ונתנו למי שזכה בו, חתך את הכרעים ונתנן למי שזכה בהן, מרק את ההפשט קרע את הלב והוציא את דמו, חתך את הידים ונתנן למי שזכה בהן, עלה לרגל הימנית חתכה ונתנה למי שזכה בה, וב' ביצים עמה, קרעו ונמצא כולו גלוי לפניו, נטל את הפדר ונתנו על בית שחיטת הראש מלמעלה, נטל את הקרביים ונתנן למי שזכה בהן להדיחן ב]והכרס מדיחין אותה בבית המדיחין ג](ומדיחין אותה) כל צרכה, והקרביים מדיחין אותן שלש פעמים (א) ג] במעוטן על שולחנות של שיש שבין העמודים ד]נטל את הסכין והפריש את הריאה מן הכבד, ואצבע הכבד מן הכבד, ולא היה מזיזה ממקומה. ה](נוקב) את החזה ונתנה למי שזכה בה, עלה לדופן הימנית היה חותך ויורד עד השדרה ולא היה נוגע בשדרה עד שמגיע לבין ב' צלעות ו] *דקות חתכה ונתנה למי שזכה בה והכבד תלויה בה, בא לו לגרה הניח בה שתי צלעות מכאן וב' צלעות מכאן חתכה ונתנה למי שזכה בה ז]והקנה והלב והריאה תלוים בה, בא לו לדופן השמאלית הניח בה שתי צלעות דקות מלמעלן ושתי צלעות דקות מלמטן וכך היה מניח בחבירתה נמצא מניח ח] שתים שתים מלמעלן שתים שתים מלמטן חתכה ונתנה למי שזכה בה והשדרה עמה והטחול תלוי בה והיא היתה גדולה אלא של ימין קרין גדולה שהכבד תלויה בה. בא לו לעוקץ חתכו ונתנו למי שזכה בו האליה ואצבע הכבד וב' כליות עמו, נטל את הרגל השמאלית חתכה ונתנה למי שזכה בה נמצאו כולן עומדים בשורה והאברים בידם

הראשון

לא היה שובר בו את הרגל · כשהיה מתחיל ט] הפשטו היה קרב הראש (ב) השוקן והרגל ושתי דפנות וידים והחזה והגרה ונמצאת למד מהתם שמפשיטין אותו דרך הרגלים הילכך (כתוב) פירש לך כשתולהו ברגליו באונקליות לא היה שובר את רגליו ומניח רגל השבור ברגל האחר דרך הרגל ויורד עד לחזה וכן מוכח ביומא (דף כה:) דאמרינן התם דרך העקב שינקוב ברגל שני כדרך הטבחים שתולין את הבהמה להפשיטה: אלא נוקבו מתוך ערקובו · כמו ארכובו בשני הרגלים נוקב ומניחן באונקליות דרך העקבים וכל כך למה שלאחר שהפשיטה מנתחה אבר אבר וכשחותך רגל ימין עדיין תלויה הבהמה ברגל השמאלי ואם היה תולה אותה כמו הטבחים לאחר שיחתוך ממנה רגל ימין תפול הבהמה לארץ לפי שאוחז הרגל תחוב ברגל האחר ועל ידי כן תלוי הבהמה: היה מפשיט ויורד עד שהגיע לחזה · שהרי הופשטה כל הבהמה אלא שעדיין תלויה עוד בחזה למטה שעדיין לא הופשטה שם כדקתני לבסוף מרק והפשיט וקודם שיחתוך ממנה שום אבר חותך את הראש ולא מפשיטו שהרי קודש הוא בהקטרה ונאה להותכו קודם : ונתנו למי שזוכה בו · קודם שחתך את הכרעים (ג)רגלי הבהמה כרעים על שם כריעה קרי להו כרעים שמאחר שהופשטו הידים עד כנגד החזה יכול לחתוך כל ארבע רגלים יחד : מירק והפשיט · גמר כמו (יומא דף לא:) קרעו ומירק אחר שחיטה י][על] ידו (על) כלומר גמר הפשיטו נגד החזה ועואר וסוף הידים : קרע את הלב והוציא את דמו חתך את הידים ונתנן למי שזוכה בהן עלה לרגל הימנית · וה"ה דקודם שיחתוך הידים היה (ד) לו לחתוך רגל ימנית אלא שעדיין טבד הבהמה ברגלים והבהמה נתלית ובכל הסדר הזה אין שום פסוק כי אם סברא לפי מה שנכון לעשות עושין : חתכה ונתנה למי שזוכה בה · דהיינו אותו שזוכה בראש : ושני ביצים עמה · שעולה בא זכר ואז הבהמה תלויה על ידי הרגל השמאלי : קרעו ונמצא כולו גלוי לפניו · עכשיו שנטל רגל הימני כשקרעו נמצא כולו גלוי לפניו ויכול לראות בפנים שבשלא היה הרגל עדיין תהוך אפי' אם היה קורעו לא היה מה שבפנים נראה כמו עתה : נטל הפדר · חלב ונתנו מכסה על בית שחיטת הראש למעלה לכסות בו בית השחיטה יא] קתני בית (ה) השחיטה הראש כשהיה נושא את הראש על המזבח היה הופך בית השחיטה למעלה ולוקח החלב ומכסה וזה דרך כבוד למעלה ולא קתני בית השחיטה סתם למעוטי שחיטת עואר אהיא [סד"א] דכמו שהראש מגונה בשביל שחיטה הכי נמי עואר מגונה הילכך פי' לך בית שחיטת הראש למעוטי בית שחיטת עואר ועואר כשהיה נושא היה הופך החתך אלא ואינו נראה אבל הראש קרניו בין אצבעותיו וחוטמו כלפי זרועותיו ובית שחיטתו למעלה הילכך מכסה הפדר בית השחיטה והכי יפה לעשות ושחיטת העואר אינה מגונה כדם כל כך כמו הראש : נטל את יב] הקרביים ונותנן למי שזוכה בהן להדיחן · ולהסיר הטינוף שבהן (ו): ודיחו אותו בבית המדיחין · יג] ומדיחין כל צרכה, לפי שיש בה טינופת הרבה קבעו לה לשכה אחת להדיחה שם ולא קבע *)בה הדחה יד] שיש (כרס) שיש בה טינופת הרבה ויש שאין בה כל כך (הקרביים) והכי מעיים אין בהן משום טינופת כל כך : מדיחין אותן ג' פעמים טו] (בכך לכל) במיעוטן של שולחנות בשולחן הקטן של שולחנות של שיש שבבית המטבחיים ולאו היינו שולחנות שבין העמודים טז] על אותו היו מפשיטין כדמפרש במסכת מדות (דף לו) אבל מלבד אותן שולחנות היו שולחנות של שיש נראה לי שהיו קבועין בגבוה שעליהן היו מדיחין קרביים וכן מייתינן על גמרא דהאי פירקא י' שולחנות היו במקדש ח' של שיש בבית המטבחיים שעליהם מדיחין את הקרביים אבל שולחנות שהיו מפשיטין היו בין עמודים וכן גרסי' בהדיא במסכת מדות (דף לו) שולחנות של שיש שבין העמודים ובשולחנות שעליהן מדיחין גרסי' בבית המטבחיים וכן מוכח במדות דאמרינן מקום הטבעות כ"ד יז] לשולחנות ד' שולחנות לעמודים ס' הננסין ד' והמותר מקום הננסין במיעוט · שולחנות של שיש יכולין להדיח שהתמיד היה כבש והא דתנן במדות מסורת הש"ס (דף לו:) לשכה ששם היו מדיחין קרבי קדשים הייט כרס כדמוכח (ז) הכא שמדיחין בבית המדיחין הכרס וכל צרכי בית המטבחיים מדיחין שם ונראה לי הא דלא היו רוצים להדיח הקרביים עם הכרס בלשכת מדיחין משום שהכרס יותר ויותר יש בה טינופת ואם יודחו יחד יתלכלכו זה מזה לכך קבעו יח] לזה, לזה מקום : ונטל את הסכין והפריש את הריאה מן הכבד · ועד עכשיו לא היה לו צורך סכין לא בנטילת הפדר ולא בנטילת קרביים שזהו דבר שנוטלין ומפרידין בלא סכין : והפריש את הריאה מן הכבד · הפריד זה מזה כדי (ח) שתהא הריאה עם עואר כדלקמן והכבד עם דופן ימין : ואצבע הכבד מן הכבד · אצבע הכבד יט] כשחותכים את הכבד ומפרידין אותו ממקומו נשאר מעט כבד מן העוקץ אצל הכליות ולא היה מזיזה ממקומה:נקב את החזה·בדבר שאינו חותך כדרכו שייך לשון נקיבה שהיה מפריד החזה מן הדפנות והצלעות ו ארוכה מזו ועוד יש לומר לפי שהחזה על הדפנות כמו אהל וכשנטל את החזה משם הוי כמי שניקב בבהמה שהחזה קצר ברחבו ודומה מקומו לאחר נטילתו כחלון וזהו עיקר : ונתנו למי שזכה בו, עלה לדופן הימני היה חותך ויורד עד השדרה · אלא השדרה חותך ולא היה נוגע בשדרה שהשדרה היה מניח אותה עם הדופן השמאלי לפי שבזה הדופן היה תולה הכבד : כ] לא היה חותך השדרה עמו · שאם היה חותכו עמו היתה כבידה כא] [הרבה] (היה) : עד שהיה מגיע לב' צלעות דקות · אצל החזה כלומר היה חותך ויורד עד שיהא מגיע לאותן צלעות וגם למעלה אצל העוקץ היה מניח ב' הצלעות ולקמיה מפרש כשיפריש דופן שמאלי דקתני ומניח ב' צלעות דקות מלמעלה וכו' וכך היה עושה בחבירתה דופן ימין : חותכה ונותנה למי שזוכה בו · והכבד תלויה בה לכך הפריש קודם הריאה מן הכבד שבב' הקרבות הוו : בא לו לגרה · לצואר : והניח בה ב' צלעות מכאן וב' צלעות מכאן · ב' צלעות הניח בו כבר כשחתך הדופן הימני ועכשיו (הניח בו שעדיין) הניח בה ב' צלעות מצד אחר וזהו אותן צלעות שהן בדופן אצל חזה ועדיין לא חתך דופן השמאלי לכך שייך לומר והניח בה שעדיין הן מחוברות לדופן : והקנה והלב והריאה תלוין בה בא לו לדופן שמאלי והניח·לא גרסי' בהן[אלא] והניח אצל העוקץ : ב' צלעות דקות · דהיינו למעלה וב' צלעות דקות מלמטה אצל החזה והניחן במקומן ולא חתך עם הדופן וכן היה מניח עם חבירתה בדופן הימני ב' צלעות למעלה אצל העוקץ ולפי שלא פירש לך למעלה ב' צלעות למעלה בנטילת דופן ימין פירשו כאן:נמצא מניח בשתיהן·בשתי דפנות שתים שתים מלמטה ושתים ושתים מלמעלה בין בדופן ימין בין בדופן שמאל מניח בכל א' שתים שתים למטן וכן שתים שתים למעלן:חתכה· לדופן שמאל ונתנה למי שזכה בה והשדרה עמה תלויה בה והיא היתה כבידה יותר אלא של ימין קרויה גדולה לפי שהכבד תלוי בה והכבד לאו מן הדופן הוא אלא תלוי הוא בה ובשביל שדבר שאינו בכלל הדופן תלוי בה לכך נקראת גדולה : בא לו לעוקץ · הוא הזנב חתכו אצל רגל השמאלי שעדיין תלויה הבהמה בו : האליה ואצבע הכבד וב' כליות עמו · וכן ב' צלעות מכאן וב' צלעות מכאן לפי שאותן צלעות מיקרי כנפי העוקץ ולא הם לפרש שני צלעות מכאן ומכאן : נטל רגל השמאלי · שנשאר יחידי שכל הבהמה מנותחת לאברים ורגל שמאלי נשאר עדיין באונקלי ונתנה למי שזכה בה נמצאו כולן עומדין בשורה והאברים בידם : עד עכשיו פירשו סדר ניתוחיה מעתה צריך לפרש סדר הולכתם למזבח כיצד מוליכים האברים קודמין זה לזה : הראשון

*) נ"א כאחד

פי' הראב"ד

הקרקע של העזרה שהרי בעזרה היתה שמדה ושם היו מולדים שורות קדשים אלא ע"כ צ"ל שאפילו בבנין היה חילוק דיש מהן שנתקדשו ויש מהן שלא נתקדשו והכל לפי הצורך והשעה שהיו צריכין או עשו ולאו דוקא דקאמר רב דכל בנין לא נתקדש אלא חוץ [גג] הפרות לא נתקדשו כולם או בשעת קדושת העזרה אבל מכאן ואילך לא אתי שום בנין ומבטל קדושת העזרה וכן מוכח כמו כן [הא דתנן] גגו היה קודש ולא מותבי' מינית לרב(ורב) כמו כן נראה לומר דבימה לא צריך לאסורה משום לא תטע אפילו אם היתה ממש בקביעות לשם דא"ל דכל דבר שיש בו אהל דומיא [דנטיעה] שיושבין בצלו והוי אסור לעשות כן אבל בענין אצטבאות ובימה אינו נראה שיהיה אסורה שהרי בן קטין עשה מוכני לכיור של עץ וגם מנורה איכא מאן דמכשיר בסוכה בפרק החליל ואע"פ שמנורה אין ראיה כל כך משום שדבר המיטלטל הוא ואין דומה לנטיעה מכל מקום מוכני היה קבוע אלא מידי דמאהיל בעינן דומיא מה שהתורה אסורה · ומה שהאריך בתו' צרפת בשם ר' יעקב ז"ל בפי' בשימור שכל א' א' כ"א מקומות היו עדיין ג' מקומות של כהנים ושינויי למעיילי פילי ג) בקופא דמחטא ניתהו ולא ימצא בהן אדם יד ורגל ע"כ אין להאריך · בהאי תרי מניידו לא צריכה שימור במדות פרשתי דלא תיקשי דאביי · ולשם דתניא אין פותחין פי"ג גוברין ומז' אמרכלין כך היא שנויי' זאת הברייתא בספרי אבל ספרים הישנים הם חלוקים יש מהם דה"ג בהו אין פותחין מג' גוברין ומז' אמרכלין ובתוספתא דשקלים תניא ג' גוברין מה היו עושין פודין את הערכין ואת החרמים ואת הקדשות ומעשר שני וכל מלאכת הקודש היתה נעשה על ידן אמרכלין מה היו עושין ז' מפתחות של העזרה היו בידם רצה א' מהן לפתוח אינו יכול עד שיכנסו כולם אמרכלין פותחין וגוברין נכנסין ויוצאין אמר ר' יהודה למה נקרא שמו אמרכל מפני שמר על הכל ולפירוש הירושלמי בגמ' דמסכת שקלים משמע כהנהו ספרים דגרס ג' גוברין וז' אמרכלין דבמסכת שקלים אתחיא מתניתין גופא דקתני אין פותחין מג' גוברין מז' הכי תנא ומן שני קתילקין כלומר גם מאלו אין פותחין ויליף מהאי קרא גופי' דכתיב בדברי הימים[ב' ל"א]ויחיאל ועזיהו ונחת ועשהאל וירימות ויוזבד ואליאל ויסמכיהו ומחת ובניהו פקידים מיד כונניהו ושמעי אחיו במפקד יחזקיהו המלך ועזריהו נגיד וגו' ודריש להאי קרא הכי דיחיאל ועזיהו ונחת גיזברין ועשהאל וירימות ויוזבד ואליאל ויסמכיהו ומחת ובניהו פקידים היינו אמרכלין מיד כונניהו ושמעי אחיו היינו שני קתליקין במפקד יחזקיהו המלך ועזריהו נגיד בית האלהים היינו מלך וכה"ג הרי משמע שכך צריך להיות ג' גוברין וז' אמרכלין' ואחרי שהזכרנו דהכי נראה כמשנה שקלים דאין פותחין מג' גוברין וז' אמרכלין (דהאיך)[קשה דהיכי] תנן שהאמרכלין יהיו מרובים על הגוברין והאמרכלין (כמו)[הם]יותר שליטין מהגוברים כדקתני בתוספתא דמשו"ה נקרא אמרכל משום שמר על הכל ואין זה נוהג שבעולם ועוד מלשון התוספתא נמי ג)עדיין מוכח ממקום אחר שאמרכלין יותר גדולים מן הגוברין דהתם מפרש שכך היו עושין כשהגזבר חותם ונותן למלך והמלך רואה חותמו ומכיר ומתיר · הרי זה מכל מקום משמע שהגזבר פחות מאמרכל ונראה לפרש שאותו ג' גוברין דקתני במשנת דשקלים ובתוספתא היינו אותן גוברין שהיו רק מיוחדים לכך להעריך ערכי וחרמי וקדשי בדק הבית ולפדות כדי שלא יהיה הפסד להקדש · דשלשה חשיבי בכל דוכתא בין לענין דין בין לענין לכל דבר וצריכין להיות כמו ב"ד לעשות שומא ולידע בפדיון ערכין חרמין והקדשות ומעשר שני וכל מלאכת הקודש ומיהו כל הגוברין היו י"ג אלא שמאותם י"ג ממונים היו ממונין גם על אותם עניינים שאמרנו · ועשרה מהם לא היו ממונים על הנערכים ומה שכתב לשם בתוספתא כמו שכתובה למעלה אלא על שאר עניינים של לשכה היו ממונים ובשביל כך לשם בשקלים לא קא חשיב אלא הנהו ג' גוברים שהיו ממונים גם על הנערכים וחרמות והקדשות ובכאן בברייתא חשיב כל הגוברים שבמקדש ובעי למימר שמכל הגוברים לא היו כאחד[אלא]י"ג ומן אמרכלין היו ז' ותחתיהן היו גוברין ובזה הענין נראה שהיו גוברין

עין משפט נר מצוה

ד א מיי' פ"ו מהלכות מעה"ק הלכה ה :

ה ב מיי' שם הל' ו

ו ג מיי' שם הל' ז :

ז ד מיי' שם הלכה ח :

ח ה מיי' שם הלכה ט :

שיטה מקובצת

א] נוקבו מתחת תיבת מתוך נמחק : ב] תיבת ומדיחין ל"ש ותיבת אותה נמחק:ג] פעמים במעוטה על שלחנות אות ו' נמחק:ד]העמודים נירסת ר"ש שבבית המטבחיים:ה] נקב את אות ו' נמחק : ו]צלעות רכות חתכה תיבת דקות נמחק : ז] בה והקנה והלב : ח] מניח בשתיהן שתים : ט] מתחיל ואמרינן ביומא דדרך הפשטו היה קרב כיצד הראש והרגל והעוקץ ושתי דפנות והידים והחזה : י] שחיטה על ידו כלומר תיבת על נמחק : יא] השחיטה ולא קתני בית שחיטת הראש ותו לא לאשמועינן כשהיית : יב] את הכרס ונתן למי שזוכה בה להדיחה ולהסיר : יג] תיבת ומדיחין ל"ש : יד] הדחה שלש פעמים לפי שיש מי שיש בה טנופת תיבת כרס נמחק: טו] פעמים בכך לכל במיעוטה אות (כ"צ) [ב']נמחק :טז]העמודים שעל אותן היו אות ו' נמחק : יז] כ"ד מן הטבעות לשולחנות ד' מן שלחנות לננסין תיבת להעמודים ס' ואות ה' נמחק : יח] קבעו לזה מקום ולזה מקום הס"ד ומה"ד נטל את:יט]הכבד הכבד כשחותכים אצבע הכבד ומפרידין תיבת את נמחק : כ] הכבד ולא היה : כא] כבידה עד תיבת היה נמחק :

פי' הרא"ש

מערכית דרומית לפי שירי הדם ניתנין בסמוך לו על יסוד דרומי : **לא** היה שובר בו את הרגל · שהטבח שובר הרגל ועושה נקב ברגל ומעביר הרגל ששובר מן הארכובה דרך נקב שעושה ברגל האחר ותולה בשני הרגלים ומפשיט : **אלא** נוקבו מתוך ערקובו · ברגל שמאלי ועשה נקב בין הגידים לעצם ותלאו ברגל א' וחברו בבכורות [דף מ:] זנב הרגל שאינו מגעת לערקוב : **היה** מפשיט ויורד · באמצע בין הבהמה וקלה מן הצדדין עד שמגיע לחזה : **חתך** את הראש · עם העור שאינו בכלל הפשטה כדאמרי' בפרק ב' דחולין [דף כ:] : **חתך** את הכרעים · ד' סרגלים עד הארכוב' : **מירק** את הפשט · גמר כל ההפשט וסילק העור מן הבשר : **קרע** הלב והוציא את דמו · לפי כשהשם נשאר גונחת בשעת השחיטה ומשכת את הדם מבית השחיטה והוא הדם הקדוש הנמצא בלב וה"ל כדם שנשפך ולא נתקבל בכלי ופסול למזבח · נ"ל שמשנה זו אין מקומה כאן אלא אחר אותה משנה דקרעו ונמצא כולו גלוי לפניו דקודם אותו קריעה א"א להוציא את הלב : **חתך** את הידים · מן הכתפים : **לרגל** הימני · הוא הירך : **למי** שזכה בה · הוא הכהן שזוכה בראש ושתי ביציו הניח דבוקים בירך: **נטל** את הפדר · חלב של הקרב : **ונתנו** על בית השחיטה מלמעלה · לכסות לכלוך דם בית השחיטה ודרש לה מקרא בפ"ב דחולין [שם] דכתיב את ראשו ואת פדרו וערך : **הכרס** היו מוליכין אותו ללשכת מדיחין · ולא רצו להוציא כל הפרש בעזרה : **כל** צרכה · כלי קלנה עד שתהא יפה בכל הצורך : **מדיחין** אותן שלש פעמים במעוטה וכו' · ככלי כמו מעוטן של זיתים מלשון עטיניו מלאו חלב [איוב כא] · וא"נ במיעוטה =לכל במיעוט ג' פעמים להעביר שירקא דמעי' · ואית דגרסי במיעוטה של שולחנות שבין העמודים פי' בשולחן קטן שבין העמודים והא דאמרינן במסכת מדות [דף לו:] שבלשכת המדיחין מדיחין את הקרבים קרבים דהתם היינו כרס אי נמי התם מיירי בשאר קדשים דקתני התם ששם היו מדיחין כשהיה להם רוב זבחים היו הולכים ללשכת המדיחין · אבל התמיד היו מדיחין הקרבים על שולחנות : **והפריש** את הריאה מן הכבד · לפי שהכבד קרב עם הדופן הימני והריאה עם הגרה : **ואצבע** הכבד מן הכבד · כי אצבע הכבד היתה קריבה עם העוקץ והכליות כמו בשאר קרבנות דכתיב על הכליות יסירנה ופירש"י ז"ל שיהא מעט מן הכבד עם הכליות : **ולא** היה מזיזה ממקומה · אחר שהפרידן זה מזה אלא מניחן כאן עד שהיה מנתח את האברים ומניח הריאה דבוקה לגרה והכבד עם הדופן והאצבע כבד עם העוקץ : **נוקב** את החזה · שעושה כמין ארובה שחותך את שומן החזה את הקרקע

א) אולי צ"ל דמלבד כל אלו כ"א מקומות היו עדיין ג' מקומות · ב) נראה דחסר כאן איזה תיבות · ג) בתוספתא ליתא זה רק כן הוא בירושלמי כשהגזבר חותם ונותן לאמרכל כו' וכשהאמרכל רואה ומכיר חותמו ומתיר גזבר רואה וכו' ·

הגהות הב"ח (א) במשנה במעטן על שולחנות נ"ב לשון הר"ש לפי גירסא זו במעטן לכל הפחות ואם רצה להוסיף ולהדיח יותר מג' פעמים מוסיף עכ"ל אבל יש גורסים במעטן של שולחנות ועיין בתוס' שלפניו : (ב) מפרש ד"ה לא היה שובר וכו' היה קרב הראש והרגל ושתי הידים, השוקן והרגל והחזה והגרה ושתי דפנות ונמצאת למד מהתם : (ג) ד"ה ונתנו למי וכו' את הכרעים הס"ד ואח"כ מ"ה כרעים רגלי הבהמה שהופשטו גם הידים עד כנגד החזה היה יכול : (ד) ד"ה קרע וכו' היה יכול לחתוך רגל:(ה)ד"ה נטל הפדר וכו' קתני בית שחיטת הראש ולא קתני הראש שכשהיה נושא וכו' יפה לעשות ועוד דשחיטת העואר : (ו) ד"ה נטל וכו' שבהן הס"ד ואח"כ מ"ה והקרביים וכו' כל כך מדיחין אותן ג' פעמים ודי בכך לכל הס"ד ואח"כ מ"ה במעטן וכו' וכן מייתינן בגמרא דהאי פירקא שלש עשרה וכו' מקום הטבעות כ"ד מן הטבעות לשולחנות ד' מן השולחנות ולננסין ד' :(ז) ד"ה במיעוט שולחנות וכו' כדמוכח התם וכו' ומדיחין אותה כל צרכה פי' בית המטבחיים וכו' קבעו לזה מקום ולזה מקום : (ח) ד"ה והפריש וכו' כדי שתשאר הריאה עם :